

Sygn. akt I C 746/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko K. G.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Uchyla wyrok zaoczny wydany w sprawie I C 746/17 w dniu 21.11.2017r. przez Sąd Rejonowy w Piszcu.

II. Zasądza od pozwanego K. G. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 893,18 zł (osiemset dziewięćdziesiąt trzy złote 18/100 groszy) z tym, że zasądzoną należność rozkłada na dwie równe raty miesięczne po 446,59 zł płatne do 10 dnia każdego miesiąca, począwszy od czerwca 2018r.

III. Zasądza od pozwanego K. G. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 15365,46 zł (piętnaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt pięć złotych 46/100 groszy), w tym kwotę 1517,48 zł tytułem odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym naliczonych od dnia 27.03.2017r. do dnia 30.04.2018r., z tym, że zasądzoną należność rozkłada na trzydzieści dziewięć rat miesięcznych, w tym trzydzieści osiem rat w wysokości po 400 zł (czteryście złotych), zaś trzydziesta dziewiąta rata w wysokości 165,46 zł (sto sześćdziesiąt pięć złotych 46/100 groszy), płatne do 10 dnia każdego miesiąca, począwszy od sierpnia 2018r. wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, nie większymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

IV. Zasądza od pozwanego K. G. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 758,69 zł (siedemset pięćdziesiąt osiem złotych 69/100 groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 746/17

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wytoczyła powództwo przeciwko K. G. o zapłatę kwoty 14 741,16 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie większymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 13 847,98 złotych od dnia 27 marca 2017 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 23 września 2015 roku pomiędzy stronami zawarta została umowa pożyczki gotówkowej nr (...), na podstawie której pozwany otrzymał kwotę 17 319,76 złotych i zobowiązany był do jej zwrotu zgodnie z umówionym harmonogramem. Pomimo wezwań i monitów pozwany nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku spłaty. Cała należność stała się wymagalna z dniem 26 lutego 2017 roku. Przed skierowaniem sprawy na drogę sądową powódka pismem poleconym z 29 grudnia 2016 roku wezwała pozwanego do zapłaty zobowiązania. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powódka wskazała, że na dochodzoną pozwem kwotę składa się:

- należność główna w kwocie 13 847,98 zł,
- odsetki w kwocie 678,18 zł,
- koszty, opłaty i prowizje w kwocie 215,00 zł.

Wyrokiem zaocznym z 21 listopada 2017 roku wydanym w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w Pieszku zasądził od pozwanego na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania i wyrokowi temu nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Pozwany K. G., zastąpiony przez pełnomocnika – siostrę A. G. – wniósł sprzeciw od wydanego wyroku zaocznego.

W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanego podniósł, że pozwany od 21 listopada 2017 roku przebywa na II Oddziale Szpitala (...) w W., gdzie skierowany został przez lekarza psychiatrę W. T. z rozpoznaniem: epizod depresyjny umiarkowany. Stan zdrowia psychicznego pozwanego wpłynął negatywnie i niekorzystnie zarówno na fakt podjęcia decyzji o zaciągnięciu przedmiotowej pożyczki, jak i na sposób jej spłaty. Pozwany wyraża wolę spłaty przedmiotowego zobowiązania, przy czym z uwagi na niskie dochody, stanowiące minimalne wynagrodzenie, oraz pozostające ponadto do spłaty zadłużenie wobec E. oraz (...) Banku (...), nie jest on w stanie spłacić przedmiotowego zadłużenia jednorazowo. Pozwany po wyjściu ze szpitala będzie pozostawał na utrzymaniu swojej siostry, tak, aby znaczna część jego dochodu mogła być przeznaczona na spłatę zobowiązań. W związku z powyższym pełnomocnik pozwanego wniósł o rozłożenie dochodzonej przez powódkę należności na raty w kwotach adekwatnych do osiąganego przez pozwanego dochodu.

Powódka w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego wyraziła zgodę na rozłożenie przedmiotowego roszczenia na raty w kwocie po 800 złotych miesięcznie. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 23 września 2015 roku pomiędzy (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W., a K. G. zawarta została umowa pożyczki gotówkowej nr (...), na podstawie której K. G. przyznana została pożyczka o łącznej wartości 17 319,76 złotych.

Spłata pożyczki miała nastąpić w 48 miesięcznych ratach, po 399,30 złotych każda, począwszy od 30 października 2015 roku.

W myśl punktu 17. umowy pożyczki, w razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat, pożyczkodawca miał prawo wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia.

Ze względu na nie spłacanie przez K. G. udzielonej mu pożyczki zgodnie z ustalonym kalendarzem spłat, pismem z 29 grudnia 2016 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wypowiedziała umowę pożyczki z 23 września 2015 roku z zachowaniem 30-dniowego terminu i wezwała K. G. do zwrotu, w terminie 30 dni od otrzymania wezwania, pozostałej do spłaty kwoty pożyczki wraz z odsetkami należnymi pożyczkodawcy za okres korzystania z pożyczki, pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

Wezwanie doręczono K. G. 11 stycznia 2017 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie. Całe zadłużenie stało się wymagalne.

Na dzień orzekania w niniejszej sprawie do spłaty pozostała:

- należność główna w kwocie 13 847,98 złotych,
- skapitalizowane odsetki umowne za okres od 23.09. (...) do 26.03.2017r. w kwocie 678,18 złotych,
- koszty, opłaty i prowizje w kwocie 215,00 zł.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa pożyczki wraz z kalendarzem spłat k. 18-22; zestawienie wpłat dokonanych przez pozwanego na poczet spłaty pożyczki k. 23; wypowiedzenie umowy wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru k. 24-25; wyciąg z ksiąg banku k. 16)

K. G. ma 43 lata. Zatrudniony jest w firmie (...) z siedzibą w P. na stanowisku pracownika budowlanego za wynagrodzeniem w kwocie 1 459,48 złotych netto miesięcznie.

Od paru lat K. G. leczy się psychiatrycznie z różnymi rozpoznaniem: dystymia, fobia społeczna, osobowość zależna, ZUA. Był hospitalizowany psychiatrycznie, ostatnio w okresie od 21.11.2017r. do 21.12.2017r. w Szpitalu (...) w W. z rozpoznaniem: osobowość zależna – dekompensacja, ZUA. Obecnie dominuje u niego obraz zaburzeń lękowo-depresyjnych. Pod wpływem lęków K. G. zaprzestał wychodzenia z domu, chował się w piwnicy, popijał alkohol. W przeszłości miał próby samobójcze. Od 15.01.2018r. utrzymuje abstynencję. Zastosowana wobec niego kuracja przynosi oczekiwaną poprawę samopoczucia, ale nadal wymaga on intensywnej farmakoterapii.

Od 15.01.2018r. K. G. przebywa na zwolnieniu lekarskim. Jeśli efekty leczenia będą zadowalające, to w lipcu bieżącego roku wróci do pracy. W przeciwnym wypadku, lekarz prowadzący skieruje K. G. do Szpitala (...) w W. i wystąpi do ZUS o świadczenia rehabilitacyjne.

K. G. spłaca w ratach pożyczkę zaciągniętą w (...) Banku S.A. w kwocie po 368,71 złotych miesięcznie. Koniec spłaty przypada na dzień 26 września 2025 roku.

(dowód: dokumentacja medyczna pozwanego k. 42-51; zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia k. 54; zaświadczenie lekarskie k. 80; harmonogram spłaty pożyczki zaciągniętej w (...) Banku S.A. k. 55-57)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Obowiązkiem powódki było więc udostępnić pozwanemu określoną ilość pieniędzy i objąć go ochroną ubezpieczeniową w umówionym zakresie, natomiast obowiązkiem pozwanego po udzieleniu mu przez pożyczkodawcę pożyczki było zwrócić pożyczoną kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwany nie kwestionował, że jest pożyczkobiorcą w zakresie powołanej przez powódkę umowy pożyczki, a także, iż udzielono mu umówionej kwoty. Nie kwestionował również, że do spłaty pozostała mu należność w wysokości 14 741,16 złotych, w tym należność główna w kwocie 13 847,98 złotych, skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 678,18 złotych oraz koszty, opłaty i prowizje w kwocie 215,00 złotych. Wyjaśnił, że brak terminowej spłaty jest wynikiem złego stanu jego zdrowia psychicznego. Podkreślił jednak, że chce uczciwie spłacić przedmiotowy dług, przy czym z uwagi na niski dochód nie jest w stanie tego zrobić jednorazowo.

W związku ze stanowiskiem pozwanego, Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu. Wysokość zobowiązania pozwanego została należycie przez powódkę udokumentowana i nie była kwestionowana przez pozwanego.

W konsekwencji, po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd, na podstawie art. 347 k.p.c. uchylił wyrok zaoczny wydany w niniejszej sprawie w dniu 21 listopada 2017 roku oraz na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. i umowy pożyczki z dnia 23 września 2015 roku zasądził od pozwanego na rzecz powódki:

- kwotę 893,18 złotych, w tym skapitalizowane odsetki umowne w kwocie 678,18 złotych oraz koszty, opłaty i prowizje w kwocie 215,00 złotych,

- kwotę 13 847,98 złotych oraz kwotę 1 517,48 złotych tytułem odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym naliczonych od kwoty 13 847,98 złotych za okres od 27 marca 2017 roku do dnia orzekania w sprawie to jest do dnia 30 kwietnia 2018 roku – łącznie kwotę 15 365,46 złotych.

Na podstawie art. 320 k.p.c. Sąd zasądzoną należność:

- w kwocie 893,18 złotych (od której powódka nie dochodziła odsetek) rozłożył na dwie równe miesięczne raty w kwocie po 446,59 złotych płatne do 10-ego dnia każdego miesiąca, począwszy od czerwca 2018 roku,

- w kwocie 15 365,46 złotych rozłożył na 39 miesięcznych rat, w tym 38 rat w wysokości po 400,00 złotych, zaś 39-ta rata w wysokości 165,46 złotych, płatnych do 10-ego dnia każdego miesiąca, począwszy od sierpnia 2018 roku, wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP w stosunku rocznym, nie większymi niż wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Wskazać należy, że powołany wyżej przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku.

Przepis art. 320 k.p.c. i sposób ustalenia spłaty w ratach stanowi odstępstwo od ogólnych reguł wymagalności roszczenia. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, iż wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądającego świadczenie (vide uchwała Sądu Najwyższego z 22 września 1970r., III PZP 11/70, Lex nr 1158).

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c. Jak wskazano wyżej, pozwany wyraża wolę spłaty przedmiotowego zadłużenia, jednakże nie posiada środków na dokonanie jednorazowej spłaty długu. Nie bez znaczenia jest trudna sytuacja majątkowa i zdrowotna pozwanego. Jak wynika z zaświadczenia o zatrudnieniu (k. 54 akt sprawy), pozwany osiąga dochód z tytułu wynagrodzenia za pracę w wysokości 1 459,48 złotych netto miesięcznie. Oprócz przedmiotowego długu, spłaca również zobowiązanie finansowe wobec (...) Bank S.A. w kwocie po 368,71 złotych miesięcznie. Ponadto, z przedłożonego przez pełnomocnika

pozwanego zaświadczenia lekarskiego (k. 80 akt sprawy) wynika, że pozwany od paru lat leczy się psychiatrycznie. Był hospitalizowany psychiatrycznie, ostatnio w okresie od 21.11.2017r. do 21.12.2017r. w Szpitalu (...) w W. z rozpoznaniem: osobowość zależna – dekompensacja, (...). Obecnie dominuje u niego obraz zaburzeń lękowo-depresyjnych. W przeszłości miał próby samobójcze. Od 15.01.2018r. utrzymuje abstynencję. Zastosowana wobec niego kuracja przynosi oczekiwaną poprawę samopoczucia, ale nadal wymaga on intensywnej farmakoterapii. Od 15.01.2018r. pozwany przebywa na zwolnieniu lekarskim. Jeśli efekty jego leczenia będą zadowalające, to w lipcu bieżącego roku wróci do pracy, natomiast w przeciwnym wypadku zostanie ponownie skierowany do Szpitala (...) w W., a lekarz prowadzący wystąpi do ZUS o przyznanie pozwanemu świadczeń rehabilitacyjnych.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że jednorazowa spłata zasądanego świadczenia byłaby dla pozwanego bardzo utrudniona i narażałaby go na niepowetowane szkody.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie jest to uiszczona przez powódkę opłata sądowa od pozwu w kwocie 738 złotych, którą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki.